

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Quaestio 128. An Inquisitor conferre possit indulgentias socijs, ac notarijs suis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

teriorum Pontificum extranagantes reuocatum est. A se videtur; adeo quidem ut Pius Papa Quintus anno M.D.LXVII die sexta mensis Septembris Pontificatus sui anno secundo, Didaco de Spinosa generali Hispanie Inquisitori inhibuerit, ne posset huiusmodi homines ad aliqua beneficia, aut si clerici forent, ut ad superiores ordinis ascenderent, habilitare, aut cum presbyteris dispensare, ut in altaris ministerio deseruirent. Sed vide Materialium libro 5. de irregularitate cap. 46. & Navarum in Manuali confessariorum cap. 27. titu. de teria specie irregularitatis nu. 205. ex quo intelliges solum Papam dispensare in irregularitatibus prouenientibus, ex defectu anima.

D E I N D V L G E N T I L S
pro fide laborantibus con-
sequendis.

Q V A E S T I O C X X V I I .

An Inquisitor conferre possit indulgentias accedentibus ad cius concionem pro fide factam.

Centesima vicesima septima quæstio est: Verum Inquisitor clero, vel populo, quem convocat ad sermōnem pro fide, Quam interdum facit, vel alias habeat potestatem indulgentias conferendi?

Respondemus quod sic? viginti, vel quadragesita dierum, ut patet in litteris Apostolicis Clementis, Alexandri, & Vrbani iij. Prae cunctis. §. priuandi præterea, usque, necnon ubi dicitur sic: Necon & largiendi viginti, vel quadragesita die rum indulgentiam, quæries opportūnum videritis, omnibus nesci peccantibus & confessis, qui ad vestram conuocationem propter hoc faciendam accaserint, plena sit nobis, & singulis uestrum præsentium tenore facultas.

C O M M E N T . C L X X V I .

Hoc præilegium concedendarum indulgentiarum, ac distribuendorum Ecclesia thesaurorum, licet Pontificum proprium sit, ut docet Sotus lib. 4. sent. dist. 21. q. 1. art. 4. fauore fidei Inquisitoribus est tributum per Romanum Pontificem, ut quoties attio aliqua in fauorem fidei celebratur, possit Inquisitor concedere viginti vel quadragesita dierum indulgentiam.

Priuilegiorum nullus aurem reuocauit, cõcessit Innocentius IIII. rescripto incipiente: Malitia eius temporis. item inquit Inquisitoribus alio incipiente: Tunc potissimum. & ante Innocentium IIII. concessit eriam Gregorius nonus rescripto incipiente: Ille humani generis, hac sunt impressa in Bullario litterarum Apostolicarum. in fine huius operis.

Meminerunt huius præilegij Repertorium inquisito. verbo, indulgentia. & nunc videndum summa Armilla verbo, Inquisitor. nu. 20. Ioannes Roys tract. de bœret. par. 2. num. 415.

Nam autem posteriores Pontifices Romani in his rescriptis easdem indulgentias concedentes modo censeantur priores confirmare; verum etiam de novo illas concedere, ita quod prioribus accumulerent, ut singuli viginti vel quadragesita dierum aut trium annorum per se concessisse videantur. ita quod Inquisitores octuaginta dierum, aut centum sexaginta, & amplius concedere possint: item quod Pontifices non modo trium annorum, sed sex vel nouem, vel quindecim indulgentiam tribuisse videantur, dubium esse posse: Bernardus Comensis in Lucerna Inquisitorum accumulati pideatur sententia verbo, indulgentia eorum. s. 3. sed verius est, posteriores Pontifices easdem priores indulgentias confirmare, nec diuersas concedere quod series rescriptorum indicat, & hujus sententia videtur esse auctor non obscure. Supra in hac 3. parte, in principio, numero 55. & in omnibus se remodis terminandi processum fidei, obi nusquam apparei eum significare, ut huiusmodi indulgentia cumulativa conceantur.

C Benignius tamen offerit, si haec Sanctitas fauore fidei eas cumularet, ut homines ad fauendum Inquisitoribus hoc spirituali maximo præmio inducatur, facilius exitarentur.

Q V A E S T I O C X X V I I I .

An Inquisitor conferre possit indulgentias socijs ac noctarijs suis.

Centesima octava quæstio est: Verum Inquisitor socijs suis ligiosis, & noctarijs habeat potestatem indulgentias conferendi?

Respondemus quod ipse non, sed dominus noster Papa conferreis tres annos quando laboraverint. Et si in prosecutione moriantur plenam confert remissionem peccatorum, ut patet in litteris Apostolicis Clementis, Alexandri, & Vrbani iij. Prae cunctis. In quibus post prædicta verba posita supra quæst. proxima dicitur sic: Socijs vero Fratribus vestris ordinis, & noctarijs uestris, qui una uobiscum in prosecutione huiusmodi negotiij labauerint, & omnibus qui nobis personiter astiterint in eodem negotio, & qui ad impugnandos hereticos, fautores, receptatores, & defensores eorum, ex animo uobis præstiterint auxilium, consilium, aut fauorem: de omnipotenti Dei misericordia, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate corfisi, tres annos de inunctis sibi penitentijs relaxamus. Etsi qui ex his in prosecutione huiusmodi negotiij forte descerint, eis peccatum omnium, de quibus corde contriti, ac ore confessi fuerint, plenam ueniam indulgemus.

C O

COMMENT. CLXXVII.

DVæ sunt assertiones: Prima est: Socijs & notariis Inquisitorum laborantibus in sacro officio ad hæreticos extirpandos Papa confert indulgentiam trium amatorum.

Altera est, quod si in prosecutione hæreticorum, & in executione officij sacri, seu in eius ministerio moriantur, plenam indulgentiam consequuntur.

Vtramque assertionem probat rescriptum Urbani iij. hic ab Eymericu allatum, & rescriptum Gregorii nomi, quod incipit. Ille humani generis idem concessit Clemens iij. & Urbanus iij. rescripto alio incipiente: Licet ex omnibus. quæ vidimus authenticæ in archivio Bonon. inquisitionis.

Meminuit etiam bius priuilegij Bernardus Comensis in Lucerna, verbo, indulgentia eorum. §. 1. & Repertoriu Inquisitorum verbo, indulgentia. §. nota quod Fratres.

Num autem hæc trium annorum indulgentiam consequantur non solum socij Inquisitorum & notarii, verum etiam alijs sancti officij ministri, veluti consule, fiscalis, & similes, quæ potest, & hi etiam hanc indulgentiam habent, vt constat ex questione sequenti, cum in hoc negotio non mediocriter laborent.

Idem fortassis esset dicendum de illis, qui scribunt contra hæreticos, instruentes Inquisidores hæretice prauitatis, qualiter se in suo officio gerere debeant contra fidei hostes. hi enim quamvis in rescripto & verbis priuilegij nominatum non continentur ob eandem tamen rationem equum videatur, ut rescripti priuilegio videntur.

Hoc saltem iustissimum videtur, vt Sæcilitas sua ad hos quoque dignaretur hoc priuilegium extendere. quando vero hanc indulgentiam consequatur, sequentia demonstrabunt.

Q V A E S T I O CXXIX.

An Inquisitor largiri possit indulgentias alijs sibi in officio assistentibus, & auxiliantibus.

Entesima vice simana quæstio est: Vtrum Inquisitor consiliarijs & omnibus alijs, qui sibi personaliter assidunt, & existunt in executione sui officij, vel alias pœstant sibi ex animo auxilium, consilium, vel fauorem, habeat potestatem indulgentias largiendi?

Respondemus, quod ipse Inquisitor non, sed dominus noster Papa confert eis tres annos de indulgentia: & si in prosecutione officij moriantur, remissionem plenam omnium peccatorum, ut patet in predicitis litteris Apostolicis Clementis, Alexandri, & Urbani iij. vt tacitum est statim supra quæst. prox. in quibus dicitur sic: Necnon & largiendi: & infra: Et quæbus

A qui uobis personaliter astiterint in eodem negotio, & qui ad impugnandum hæreticos, fautores, receptatores, & defensores eorum, ex animo uobis praestiterint auxilium, consilium, aut fauorem: de omnipotenti Dei misericordia & beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, tres annos de iniunctis sibi pœnitentijs relaxamus: & si qui ex his in prosecutione huiusmodi negotij forte decesserint, eis peccatoris omnium, de quibus corde contriti & ore confessi fuerint, plenam ueniam indulgemus.

B Et in c. Excommunicamus itaque. §. Catholici extra de hæreticis, dicitur sic: Catholici vero qui crucis assumpto charactere ad hæreticorum exterminium se accinxerint, illa gaudent indulgentia, illoque sancto priuilegio sint muniti, quæ accendentibus in terra sancta subsidium conceduntur.

Quæ autem sunt illa, dicetur quæst. prex.

Quamplura alia priuilegia conceduntur crucifixatis predicatis pro extirpanda hæretica prauitate, per Inquisidores eis conferenda, vt patet in litteris Apostolicis positis supra parte 2, Innocentij, ut nihil uobis desit.

COMMENT. CLXXVIII.

Non modo qui assidue & continuo Inquisitoribus assistunt, vt sunt necessarii ministri, de quibus hacenus dictum est, trium annorum indulgentiam consequuntur, & plenariam cum in prose

cutione negoti moriuntur; verum etiam quicunque alijs, qui rbi oportuerit Inquisitoribus adstant, bus auxiliare eodem indulgentiarum priuilegio fruuntur. id pro tur, triu annibat apertissime rescriptum Urbani 111. quo vti- tur hic Eymericus, sed apertius idem tradit Gye-

gorius nonius rescripto incipiente: Ille humani gen-

eris, in bgo verba: Ad hæc, ut super premissis omnibus officiis sibi commissum liberius possint & efficacius exercere, omnibus qui ad prædicacionem eorum (scilicet Inquisitorum) accesterint, in singulis stationibus viginti dies; illis uero qui ad impugnandum hæreticos, fautores, receptatores, & defensores eorum, in munitionibus, uel castellis, uel alias contra Ecclesiam rebellantes, ipsi ex animo auxilium, consilium praestiterint,

uel fauorem, de omnipotenti Dei misericordia & beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, tres annos de iniuncta sibi pœnitentia relaxamus: & si qui ex his in prosecutione huiusmodi negotij forte decesserint, eis omnium peccatorum, de quibus corde contriti & ore confessi sunt, plenam ueniam indulgemus. hæc ibi,

F Hoc priuilegio hodie in primis gaudent crucis signati, quibus in Hispania similes sunt illi, quos di cimus familiares, qui natiibus inquisitorum obedientes, ea exequuntur, quæ ad promotionem huius sacri officij, & ad fidei propagationem, & ad hæretice prauitatis extirpationem spectant.

Eandem etiam indulgentiam cosequentur qui cuncte zelo fidei cu opus esset, inquisitorib. auxiliarentur;